Georg Frerks
Margreet Breukelaar
Ton Jongbloed
Marion Uitslag
(Red.)

De ervaren mediator: kwaliteit, identiteit en ethos

MAKLU

Mediator, hoe ga je om met advocaten?

Annet Draaijer

1. Inleiding

Eén van de aandachtspunten in deze congresbundel vormt de kwaliteit van de mediator. Wat maakt de mediator nu precies tot een kwalitatief goede mediator? Er zijn vele aspecten van de mediator die hem[1] maken tot een "goede" mediator. Het aspect dat ik wil belichten in deze bijdrage is hoe een goede mediator kan omgaan met de advocaat. Wat de rol van advocaten in een mediationtraject[2] kan zijn, is voor de mediator, maar ook voor advocaten en partijen zelf niet altijd even duidelijk. De mediator is echter de regisseur van het mediationtraject. Hij is bij uitstek degene die als procesbegeleider helder voor ogen moet hebben welke functie de advocaten kunnen vervullen zodat dit het mediationtraject zoveel mogelijk ten goede komt. Uit eigen ervaring als mediator, maar ook als advocaat/partijbegeleider, weet ik dat er vele valkuilen zijn. Kennis over en inzicht in de mogelijke rol die een advocaat kan spelen in het mediationtraject, bij zowel de mediator als de advocaat, kan er mijns inziens toe bijdragen dat een mediator de advocaat niet als een hindernis beschouwt maar juist als een kans om samen met hem en gebruikmakend van zijn expertise de mediation meerwaarde te geven.

2. De advocaat in het mediationtraject

Regelmatig spreek ik mediators die aangeven, dat zij liever zoveel mogelijk met partijen alleen, zonder hun advocaten erbij, het mediationtraject in gaan. Het gaat toch om de partijen die met elkaar in conflict zijn, zo geven zij daarbij vaak aan. Advocaten juridiseren het conflict onnodig, zo wordt daaraan meestal toegevoegd.

---

1 In deze publicatie zal ik vanwege de eenduidigheid en de leesbaarheid het begrip mediator en advocaat in de mannelijke vorm weergeven, ook daar waar tevens de vrouwelijke vorm wordt bedoeld.

2 A. Diederen (2006) *To plead or not to plead*, Rotterdam: NMI Kennisreeks en M.A. Schonewille (2007) *Toolkit Mediation Advocacy*, Den Haag, Boom Juridische Uitgevers, zijn twee praktische boeken waarin in wordt gegaan op de rol van de advocaat in het mediationtraject. Evenals in deze twee handboeken, wordt in dit artikel aansluiting gezocht bij het begrip "traject" dat beter tot uitdrukking brengt dat mediation een methode is die moet worden onderscheiden van de term "proces", die door veel juristen wordt gebruikt voor het aanduiden van een formele juridische procedure.

Advocaten staan ook niet altijd te springen om een mediation te initiëren voor hun cliënt. Van advocaten hoor je vaak het argument dat mediation op zichzelf prima is, maar niet in hun zaak, met deze cliënt, of met deze wederpartij.[3] Een advocaat weet dat Gedragsregel 3[4] inhoudt dat een advocaat eerst dient te proberen een zaak door middel van een minnelijke regeling op te lossen, alvorens hij tot procederen overgaat. Als het een advocaat zelf niet lukt om te komen tot een minnelijke regeling na onderhandelingen met de (advocaat van) de wederpartij, ziet hij vaak niet in waarom dat wel zou kunnen lukken met begeleiding van een deskundige en neutrale derde, mediator. Zodra hun eigen onderhandelingen mislukken, gaan advocaten over het algemeen direct over tot procederen. Aan oplossingsmethoden die een alternatief bieden voor een gerechtelijke procedure, wordt dan vaak niet gedacht. Dat is op zichzelf ook niet zo vreemd. Een advocaat is immers van oudsher opgeleid om via de rechter het gelijk te halen voor zijn cliënt. Met het oog op deze "klassieke rol" gaat een cliënt in beginsel ook van oudsher naar een advocaat.

Echter, tijden veranderen. Vanaf 1995 heeft mediation zich in Nederland ontwikkeld. Sinds 2000 is er een start gemaakt met het project "mediation naast rechtspraak" wat er toe heeft geleid dat sinds 2007 alle Nederlandse gerechten (met uitzondering van de Hoge Raad) een doorverwijzings-voorziening naar mediation hebben. De advocaat wordt tijdens een juridische procedure bij de gerechten daardoor steeds vaker geconfronteerd met (verwijzingen naar) mediation. Mediation heeft inmiddels dan ook een vaste plek gekregen in ons rechtsbestel. Vanuit de Nederlandse overheid wordt mediation gestimuleerd. Mede naar aanleiding van Europese wetgevingsinitiatieven[5], wordt mediation (deels) geïmplementeerd in onze eigen wetgeving[6]. Ook cliënten worden steeds mondiger en kritischer. Waar zij voorheen bij een advocaat kwamen om te gaan procederen, zien zij heden ten dage hun advocaat meer als hun persoonlijke en strategische adviseur. Een adviseur, die kijkend vanuit hun belangen, helpt bij het zo kostenefficiënt en zo goed en snel als mogelijk oplossen van hun conflicten en achterliggende problemen. Niet alleen voor de korte termijn, maar ook voor de lange termijn. Cliënten willen steeds vaker een bevredigende finale oplossing voor hun probleem. Mediation kan dat in veel gevallen bewerkstelligen en vormt daarom een wijze van conflictoplos-

3 Zie M.A. Schonewille (2012, *Toolkit Mediation. Resultaat bereiken als manager, mediator en onderhandelaar*, Den Haag, Boom Lemma Uitgevers, 145).

4 Regel 3 Gedragsregels Nederlandse Orde van Advocaten.

5 Richtlijn 2008/52/EG van het Europees Parlement en de Raad (Europese Mediationrichtlijn) d.d. 21 mei 2008 betreffende bepaalde aspecten van bemiddeling/mediation in burgerlijke en handelszaken (PbEG 2008, L 136/3).

6 Wetsvoorstel Aanpassing van boek 3 van het Burgerlijk Wetboek en het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering aan de Europese Mediationrichtlijn, Kamerstukken II 2010-2011 en I 2011-2012, 32 555, en andere wetgevingsinitiatieven zoals de "Initiatiefnota mediation" die is ingediend op 19 december 2011 voor wettelijke verankering van mediation als alternatief voor de traditionele rechtspraak, Kamerstukken II 2011-2012, 33 122, nr. 1 en 2.

sing die advocaten in hun advisering aan hun cliënten zullen moeten betrekken. Kortom, of de advocaat het nou wil of niet, mediation is inmiddels een *"fact of life"*.

Gelet op deze ontwikkelingen, zou de advocatuur mediation moeten omarmen, zou je denken. Uit mijn praktijk, maar ook uit onderzoek blijkt echter dat er behoorlijk veel blokkades zijn voor advocaten bij het initiëren van een mediation. Het verbaast niet dat onbekendheid met het mediationtraject en hun rol daarin één van de grote blokkades vormt.[7] Als ik spreek met collega-advocaten van zowel kleine als grotere advocatenkantoren over mediation, dan merk ik het dat een groot deel niet goed weet wat mediation precies inhoudt en dus ook niet welke meerwaarde mediation in bepaalde situaties voor hun cliënt (en daarmee voor hun praktijk) zou kunnen hebben.

Vanuit mediationperspectief bezien, is vertegenwoordiging door een advocaat van een partij in het mediationtraject niet nodig. De ervaring heeft inmiddels echter geleerd dat als partijen door een advocaat begeleid worden, deze een zeer wezenlijke bijdrage kan leveren aan het efficiënt en verantwoord afwikkelen van een mediationtraject[8]. Dit is overigens ook mijn eigen ervaring[9]. Natuurlijk komt het voor dat een advocaat negatief staat tegenover mediation en door deze negatieve opstelling het mediationtraject hindert of zelfs doet mislukken, maar kennis – zowel bij de mediator als de advocaat! – over de belangrijke rol die een advocaat als begeleider van zijn cliënt in het mediationtraject kan vervullen, kan mijns inziens het risico dat dit gebeurt aanzienlijk verkleinen.

2.1 Kennis over rol advocaat

Onbekend maakt onbemind. Van groot belang is dan ook dat zowel de mediator als de advocaat goede kennis dragen van de betekenis die een advocaat kan hebben in een mediationtraject.

De mediator krijgt als het goed is in zijn opleiding voldoende informatie over hoe om te gaan met partijbegeleiders en dus ook advocaten. Toch denk ik dat er bij mediators nog veel negatieve vooroordelen bestaan omtrent "juridiserend gedrag" van advocaten in het mediationtraject. Dat heeft naar mijn mening voor

---

7 Bron: marktonderzoek van de Stichting ACB in 2004. M.A. Schonewille (2004) *Winst maken bij het oplossen van geschillen. Mediation en conflictmanagement in Nederlandse ondernemingen*, 41-42, Den Haag: ACB Mediation, zie www.acbfoundation.nl.

8 Dit blijkt uit monitoring vanaf de start van de "verwijspilots" in 2000 en een enquête die eind eind 2008 is gehouden onder alle advocaten in Nederland, zie het artikel van L. Combrink-Kuiters, H. Dellink & J. de Waart (2010), Advocaten en verwijzing naar mediation: hun opvattingen en ervaringen, *Nederlands – Vlaams tijdschrift voor Mediation en conflictmanagement*, 2010 (14) 1, 68-74.

9 Dit is ook de ervaring uit de praktijk van mijn collega-mediator en advocaat, mr. J.J. Trap, met wie ik zeer regelmatig mediation ervaringen uitwissel en die ik hierbij wil bedanken voor zijn waardevolle opmerkingen bij het doorlezen van deze bijdrage.

een groot deel te maken met onbekendheid met de wezenlijke bijdrage die een advocaat – samenwerkend met de mediator – kan vervullen.

Wat de kennis van de advocaat over mediation betreft, is er het laatste decennium een grote stap voorwaarts gemaakt. Sinds het voorjaar 2003 is het vak "ADR/ Mediation" verplicht gesteld voor de advocaat-stagaires in het kader van de Beroepsopleiding Advocatuur van de Nederlandse Orde van Advocaten (NOVA). Ook de Law Firm School (LFS), een opleidingsinstituut van advocatenkantoren met een internationale commerciële en financiële praktijk, heeft het onderdeel "ADR Mediation" opgenomen in haar opleidingsprogramma voor advocaat-stagaires. Steeds meer advocaten krijgen hierdoor kennis over mediation en de rol die zij kunnen vervullen als advocaat hierin. Ook steeds meer opleidingsinstituten bieden een training aan in de kunst van het bijstaan van cliënten in mediations, ook wel "mediation advocacy" genoemd[10]. Verder verschijnen er steeds meer (praktische) handboeken voor de advocaat waarin wordt ingegaan op zijn rol in het mediationtraject[11]. Daarnaast is er een Nederlandse Vereniging van Mediation Advocaten, de NVvMA, die het als specialisatievereniging van de NOVA onder andere als taak ziet de bewustwording bij advocaten te stimuleren met betrekking tot de mogelijkheden die mediation biedt in de dagelijkse rechtspraktijk en de speciale vaardigheden die nodig zijn om cliënten als advocaat bij te staan in mediation[12].

Ook wordt de kans steeds groter dat de advocaat al tijdens zijn studie kennis heeft gemaakt met mediation doordat in Nederland op steeds meer universiteiten en hogescholen het vak mediation wordt onderwezen[13].

Bij de hiernavolgende omschrijving van de rol die een advocaat in mediation kan vervullen voor zijn cliënt, zal ik putten uit de stof die de advocaat krijgt aangeboden in de beroepsopleiding bij de NOVA en de LFS die ikzelf ten behoeve van deze opleidingen doceer. Ook voor een mediator is het goed om hier kennis van te nemen. Met die kennis kan een mediator als regisseur van het mediationtraject rekening houden en daarvan optimaal gebruik maken in de praktijk.

---

10 Zie het Amsterdams ADR Instituut, www.adrinstituut.nl.

11 Zie voor enkele handboeken, noot 1.Voor een andere handboeken waarin wordt ingegaan op de rol van de advocaat verwijs ik naar E. Schutte en J. Spierdijk (2011) *De advocaat in mediation. Tips, trucs & blunders*, Den Haag: Sdu en het klassieke handboek van H.I. Abrahamson (2004) *Mediation Respresentation: Advocating in a Problem-Solving Process*, Louisville (United States) NITA.

12 Zie de site www.nvvma.nl.

13 Bij de Universiteit Utrecht kan bijvoorbeeld een (interfacultaire) minor "mediation" worden gevolgd, bestaande uit verschillende vakken waaronder "Mediation in de Nederlandse rechtspraktijk" en "Mediation in zakelijke geschillen" in welke vakken overigens eveneens aandacht wordt besteed aan "mediation advocacy".

2.2. Welke rol kan de advocaat spelen?

2.2.1. De informerende en adviserende advocaat

Een advocaat dient zijn cliënt in de eerste plaats te kunnen informeren over mediation. Hij zal moeten kunnen uitleggen welke plaats mediation inneemt ten opzichte van de reguliere rechtsgang bij de overheidsrechter en andere vormen van ADR (Alternative Dispute Resolution, ook wel Anders Dan Rechtspraak genoemd) zoals arbitrage en bindend advies. Daarbij zal de advocaat goed inzicht moeten kunnen geven in de kenmerken van mediation zoals vertrouwelijkheid, vrijwilligheid en de actieve rol van partijen. Ook zal uitleg moeten worden gegeven aan de cliënt over de vaste structuur van het mediationtraject. Daarin kunnen immers bepaalde fasen worden onderscheiden zoals de startfase, de exploratiefase, de onderhandelingsfase en de afrondings-/slotfase. Verder zal de advocaat moeten kunnen uitleggen wat er precies van de cliënt en van hem als advocaat wordt verwacht in de verschillende fasen in het mediationtraject.

In de uiteindelijke advisering aan de cliënt zal de advocaat uiteen moeten kunnen zetten wat de voor- en nadelen zijn van mediation ten opzichte van andere vormen van conflictoplossing, waar het gaat om aspecten als snelheid en kosten. Ook moet hij kunnen uitleggen dat mediation niet altijd het meest geschikte instrument is voor conflictoplossing. Denk aan principieel juridische kwesties waarbij precedentwerking een belangrijke rol speelt. Een reële inschatting van de kans van slagen in een gerechtelijke procedure vormt uiteraard een belangrijk onderdeel van het advies[14]. Zoals reeds hiervoor is aangegeven, dient de advocaat als strategisch adviseur van zijn cliënt in staat te zijn om te inventariseren wat precies het probleem is dat dient te worden opgelost en welke vorm van conflictoplossing voor zijn cliënt daarvoor het meest geschikt is. Dat vergt een goed inzicht van de advocaat in het hele scala van mogelijke methoden van conflictoplossing en de voor- en nadelen van deze verschillende methoden.

Een belangrijk struikelblok vormt vaak het eens worden van de bij het conflict betrokken partijen over de keuze voor mediation.Vaak is één van de partijen nog niet overtuigd van de wenselijkheid van mediation. Bij de aanvang van een mediation speelt dit probleem veelvuldig. Eén partij wil graag mediation, de andere partij blijkt nog erg terughoudend te zijn. Advocaten van partijen kunnen hier een belangrijke rol spelen. De advocaat kan beoordelen en aangeven wat het gezamenlijk belang is voor partijen bij een oplossing door middel van mediation. Hij kan daartoe overleg voeren met de (advocaat van de) andere partij. Daarnaast kan hij zijn eigen cliënt uitleggen waarom het in zijn belang kan zijn om mediation te beproeven, mocht deze nog twijfelen aan de wenselijkheid van mediation.

---

14 In de praktijk blijkt dat een advocaat de kans van slagen in een gerechtelijke procedure voor zijn cliënt vaak positiever in schat dan deze daadwerkelijk is.

Tot slot kan een advocaat zijn cliënt helpen bij de keus voor een geschikte mediator. Zo kan een advocaat samen met zijn cliënt en waar mogelijk met de (advocaat van de) andere partij(en) beoordelen welke mediator het meest geschikt is voor het specifieke conflict. Een advocaat kan daartoe ook contact opnemen met verschillende mediators om te vragen naar hun achtergrond, hun ervaring, hun stijl van bemiddelen, hoe zij de rol van de advocaat zien, etc. Ook het door de mediator gehanteerde tarief speelt een belangrijke rol evenals zijn beschikbaarheid (vaak op zeer korte termijn).

Al met al kunnen advocaten worden beschouwd als "poortwachters" van de meest adequate wijze van conflictbeslechting. Dit is een grote verantwoordelijkheid voor de advocaat. Immers, een cliënt vertrouwt doorgaans blindelings op de advisering van zijn advocaat. Acht zijn advocaat mediation in zijn zaak niet wenselijk, dan zal een cliënt dit vrijwel altijd volgen. Eerst indien zijn advocaat mediation wenselijk acht, zal een cliënt instemmen met mediation[15]. Dat moet een advocaat goed beseffen.

Ook de mediator kan de keuze voor mediation bevorderen door niet afwijzend te staan tegenover betrokkenheid van advocaten bij de mediation (en aan de mediationtafel). Uit onderzoek blijkt, dat hoe meer kennis en ervaring advocaten hebben met mediation, hoe beter zij kunnen inschatten welke zaken zich al dan niet lenen voor mediation[16]. Dit zal leiden tot realistischer en overtuigender adviezen van de advocaat aan zijn cliënt om al dan niet te kiezen voor mediation. Uiteindelijk zal dit weer leiden tot betere verwijzingen naar mediation door de advocaat en positievere ervaringen voor advocaten en hun cliënten. Dit besef zal ertoe leiden dat de advocaten en mediator meer zullen gaan samenwerken, nu dit – om in de mediation terminologie te blijven – in veel gevallen niet alleen een "win- win" situatie voor de bij het conflict betrokken partijen maar ook een "win – win" situatie voor de mediator en de advocaat oplevert.

2.2.2. De begeleidende advocaten

Indien het tot een mediation komt, dient de advocaat in staat te zijn zijn cliënt optimaal te begeleiden in het mediationtraject. Een goede voorbereiding van de mediation samen met zijn cliënt, voorafgaand aan de mediationbijeenkomsten met de mediator, is daarbij essentieel.

---

15 Uit monitoring blijkt ook dat een deel van de partijen (alleen of in belangrijke mate) op basis van het advies van de advocaat instemt met een mediationvoorstel, zie artikel L. Combrink-Kuiters, H.Dellink & J. de Waart (2010) Advocaten en verwijzing naar mediation: hun opvattingen en ervaringen, *Nederlands –Vlaams tijdschrift voor Mediation en conflictmanagement*, 2010 (14) 1.

16 Zie de conclusie die wordt getrokken in het artikel L. Combrink-Kuiters, H.Dellink & J. de Waart (2010) Advocaten en verwijzing naar mediation: hun opvattingen en ervaringen, *Nederlands – Vlaams tijdschrift voor Mediation en conflictmanagement*, 2010 (14) 1, 74.

Samen met de cliënt dient te worden geïnventariseerd wat de belangen zijn van de cliënt en die van de andere partij(en) in de mediation. Verder zal de advocaat met zijn cliënt "het beste alternatief zonder onderhandelen" voor alle partijen moeten nagaan[17]. De advocaat zal inzicht moeten hebben in de beginselen van de Harvard-onderhandelingsmethode die ten grondslag ligt aan de mediation zoals wij die kennen. Bij deze in Harvard ontwikkelde methode van onderhandelen wordt niet onderhandeld over posities of standpunten maar over belangen[18]. De advocaat zal moeten kunnen uitleggen dat de Harvard-methode vaak tot betere resultaten leidt dan de reguliere vorm van onderhandelen doordat wordt gestreefd naar duurzame oplossingen in het belang van beide partijen door middel van creatieve oplossingsstrategiën ook buiten de juridische context. Deze methode van onderhandelen wijkt af van de reguliere methode van onderhandelen gebaseerd op juridische standpunten binnen een juridische context die advocaten (en rechters) gebruiken om te komen tot een schikking met de wederpartij, voorafgaand dan wel tijdens een zitting of schikkingscomparitie.

In de voorbereiding op de mediation van de advocaat met zijn cliënt dient natuurlijk ook de vraag aan de orde te komen in hoeverre de aanwezigheid van de advocaten bij de mediationbijeenkomsten gewenst is. Zoals ik hiervoor al reeds heb aangegeven, zullen advocaten zich door grotere kennis en ervaring met mediation naar verwachting in toenemende mate positief en constructief opstellen. Ook de fysieke aanwezigheid kan dan van grote meerwaarde zijn in het traject. Maar uiteraard is dat afhankelijk van de kosten, de (mondigheid en deskundigheid van) partijen, de opstelling van de advocaten en de opstelling van de mediator zelf. Het is ook een optie dat advocaten slechts aan een deel van de bijeenkomsten deelnemen. Ook als zij niet fysiek deelnemen aan de mediationbijeenkomsten, kunnen zij worden betrokken bij het mediationtraject door het zoveel als mogelijk verstrekken van –tussentijdse- informatie door middel van verslagen van de bijeenkomst, de mogelijkheid van tussentijds overleg met cliënt, telefonisch *stand-by* staan, etc. Soms komt het voor dat een cliënt per sé een advocaat naar de bijeenkomsten wil meenemen, terwijl de andere partij dat niet nodig vindt. Gezien de evenwichtigheid en "balans" tussen partijen die de mediator dient te bewaken, zal dit er vrijwel altijd toe leiden dat de mediator de andere partij adviseert zich ook fysiek te laten bijstaan door een advocaat of juridisch adviseur tijdens de mediationbijeenkomsten.

In ieder geval zou mijns inziens moeten worden voorkomen dat advocaten in het geheel niet worden betrokken bij de mediation. Dat kan er immers toe leiden dat advocaten eerst aan het eind van de mediation worden geconfronteerd met een

17 Ook wel BAZO (Beste Alternatief Zonder Overeenkomst) of BATNA (Best Alternative to Negotiated Agreement) genoemd, begrippen afkomstig uit de Harvard-onderhandelingsmethode.

18 Zie voor een handboek over deze onderhandelingsmethode R. Fisher, W. Ury en B. Patton (2011) *Getting to yes, negotiating agreement without giving in*, New York, Penguin Group.

in hun ogen "ongunstig" onderhandelingsresultaat, zonder te weten hoe dit tot stand is gekomen. Dit verhoogt de kans dat de advocaat zijn cliënt afraadt daarmee in te stemmen en dat daardoor alsnog een abrupt einde komt aan de mediation.

Bij de voorbereiding met zijn cliënt zal de advocaat ook aandacht (moeten) besteden aan de rolverdeling in het mediationtraject en de verwachtingen van zijn cliënt moeten "managen". Immers, de advocaat is, anders dan in zijn "klassieke" rol tijdens een procedure, geen procesvertegenwoordiger die op de voorgrond treedt. De advocaat heeft in het mediationtraject een andere, meer coachende rol op de achtergrond, zij het dat over het algemeen de advocaat bij het beoordelen van de mediationovereenkomst en het opstellen, dan wel beoordelen van de vaststellingsovereenkomst al snel een meer actieve juridische "klassieke" rol zal gaan spelen.

Welke rol de advocaat kan vervullen in de verschillende fasen in het mediationtraject, komt uitvoerig in de opleiding van de advocaten aan de orde. Puntsgewijs en samengevat kan deze rol in de verschillende fasen als volgt worden aangeduid.

Startfase: een actieve rol van de advocaat voor wat betreft de inhoud van de mediationovereenkomst , geheimhouding, procedureafspraken.

Exploratiefase: ondersteunende en coachende rol advocaat, behulpzaam bij het ter tafel brengen en formuleren van de relevante feiten en de (gemeenschappelijke) belangen van partijen.

Onderhandelingsfase: juridische, creatieve expertise van de advocaat inzetten bij het genereren van opties, bewaken van de belangen van zijn cliënt, realiteitstoets.

Afrondings-/slotfase: een actieve rol van de advocaat bij het opstellen en/of juridisch beoordelen van een voor partijen uitvoerbare en juridisch afdwingbare vaststellingsovereenkomst.

3. Conclusie

Indien de mediator de (mogelijke) rol van de advocaat helder voor ogen heeft, kan hij daar zijn voordeel mee doen in het belang van alle betrokkenen bij de mediation. Hij kan als regisseur van het mediationtraject op het juiste moment gebruik maken van de -juridische- expertise van de advocaat. Deze expertise van de advocaat kan van meerwaarde zijn op het moment dat een partij moet beslissen of mediation de aangewezen methode van conflictoplossing is. Ook is het advies van de advocaat belangrijk bij de keuze van een mediatior. Tijdens de mediation kan de expertise van de advocaat worden ingezet tijdens de verschillende fasen van het mediationtraject.

Voor de advocaat geldt hoe meer kennis en ervaring, hoe beter hij kan inschatten welke zaken zich lenen voor mediation. Dit zal leiden tot realistischer en overtuigender adviezen van de advocaat aan zijn cliënt om al dan niet te kiezen voor mediation. Een goed afgewogen keuze voor mediation zal zowel voor de advocaat als zijn cliënt tot het beste resultaat leiden. Dit zal vervolgens weer kunnen leiden tot meer en uiteindelijk positievere ervaringen voor advocaten en hun cliënten.

Tijdens de mediation is een effectieve inbreng van advocaten die weten hoe zij hun cliënt optimaal kunnen begeleiden belangrijk voor de mediator en daarmee ook voor de bij het conflict betrokken partijen. Omgekeerd is een mediator die weet hoe hij advocaten optimaal kan inzetten in het mediationtraject eveneens belangrijk voor alle betrokken partijen. Een "goede" mediator kan hiermee de mediation meerwaarde geven in het belang van alle betrokkenen.